

HAKAN PAKSOY

**PARTİ VE
TARİKAT
VESAYETİNDEKİ
DEVLET!**

Parti ve tarikat vesayetindeki devlet!

Hakan Paksoy

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine geçtikten sonra ilk seçimi yaptık. Başka ilkler de vardı. Bu kadar hakaretlerle dolu bir seçim olmamıştı. Montaj olduğu bizzat Cumhurbaşkanı'nca ifade edilen videolarla terörle ilişki suçlamaları ilkti. En küçük detaylarına kadar yolsuzluk bilgileri, karmaşık ilişkiler ifşaları da yağmur gibi yağdı. Seçim gününe kadar da devam etti. Hiçbirisi de ne araştırıldı ne de soruşturuldu. Bu kadar kayıtsızlık da ilk defa görüldü.

Devlet tarafından sayısı saklanan, çoğunun tek kelime Türkçe dahi bilmediği (!) yeni vatandaşların seçim sonucunda belirgin rolü de ilk oldu. Kimin yabancı asıllı vatandaş olduğu kayıtlardan da anlaşılamiyordu. Çünkü artık nüfus idaresine yapılan başvuruyla isim değiştiriliyordu. Dolayısıyla bu da bir ilk oldu. Hatta yabancılar seçimin meşruiyeti üzerine gölge düşürdü. Bu kadar koyu gölgelerle dolu bir seçim de ilkti.

Cami avlusunda ve devletin temsil edildiği cumhurbaşkanlığı yerleşkesinde mitingler de yeni görüldü. Daha da vahimi bu mitinglerde duyulan yuhalamaydı. Cumhurbaşkanı, Türklerin bir kısmına diğerlerini yuhalattı. Bu kadar tehlikeli bir kapı ilk defa açıldı.

Bakanlar milletvekili aday oldular. Cumhurbaşkanı dâhil hepsi de devletin bütün ama bütün imkânlarını kullanarak propaganda yaptılar. Onlar yetmedi devletin valileri, kaymakamları ve bürokratları da sahadaydı. Tüyü bitmedik yetimin hakkı olduğu akıllarına bile gelmedi. Türk siyasetindeki bu kadar akıl tutulması da ilkti.

Yetkililer ve sorumlular gördüyse görmemezlikten, duyduysa duymamazlıktan geldi. Siyaset aklın, ahlâkın ve görev duygusunun önüne geçince yaşandı bütün bunlar. Hani, işletme körlüğü denen bir olgu var ya tıpkı onun gibi. Yanlışlar hayatın, daha doğrusu sistemin bir parçası hâlindeydi.

Siyasetçi gerçekleri çarpıtmadan konuşmalıdır değil mi? Elbette ama artık öyle olmuyor. Buna algı yönetimi ya da yönlendirmesi diyorlar. Gerçeklerin üstü örtülüp, yanlışlara makyaj yapılarak sunuldu. Bunlar da ilkler içine girdi. Farkında olmadan bu kadar çok değer kaybımız da hepsini buraya alamadığımız ilkler yüzünden oldu. Genelkurmay Başkanı Millî Savunma Bakanı atanınca emekli oldu. Zorla siyasetten uzaklaştırdığımız askerimiz de tekrar siyasetin merkezine yerleşti.

Şikâyet edilen vesayetin yönü tersine döndü, devlet artık bütün organlarıyla parti siyasetinin vesayeti altına alındı.

Tehlikeler tekrar beliriyor

Seçimden hemen sonra yeni anayasa sözleri duyulmaya başlandı. Temposu da artıyor. İktidar temsilcileri, Cumhurbaşkanı Erdoğan ve yeni Adalet Bakanı *sivil, kapsayıcı yeni bir anayasa yapmaktan* bahsettiler. Darbe anayasasından kurtulmamız gerekiyormuş(!) Niçin yeni anayasa gerektiğini anlamak kolay da değil. Artık anayasa, hukuk, yasa ya da teamüllere uyulmaması bir problem teşkil etmiyor nasıl olsa. Hem kafamıza uygun kurullarla ve kurullarla seçim de yapıyoruz ya!

Niçin "Yeni Anayasa" sakızı tekrar çiğnenmeye başladı sorusuna cevap ararken Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın göreve başlama törenindeki ve bakanları açıklarken söylediği cümleler fikir veriyor; "Gün, bir olma, beraber olma, bin yıllık kardeşliğimizi perçinleme günüdür... darbe ürünü mevcut anayasadan kurtararak, özgürlükçü, sivil ve kuşatıcı bir anayasa ile güçlendireceğiz." ve "Türkiye

Cumhuriyeti'nin 2200 yılı aşan devlet geleneğiyle, 1000 yılı aşan millet şuuruyla..."

Öncelikle Cumhurbaşkanı'nın, nihayet, önemli bir gerçeği kabul ettiği görülüyor. Türkiye Cumhuriyeti 2200 yıllık bir devletin devamıdır ve Türklerin devletidir. Fakat şartların mecbur bırakmasıyla kabul edildiği anlaşılan bu gerçek, arkasından gelen ifadeyle, yeniden ideolojik çizgisine dönüyor.

Eğer 2200 yılın sadece 1000 yılında bir millet şuuru bir varsa 1200 yıllık dönemde yok demektir. Böyle uzun bir dönemi devam ettirenler şursuz olabilir mi? Hâlâ niçin yok sayılıyor? Yok saymamış da olabilir. O zaman Cumhurbaşkanı yönettiği milletin öncesini kabul etmiyor mu? Hâlbuki, Türk Milleti'nin varlığı ve millet şuuru bir faninin kabulüne bağlı değildir. Tarihe nakşedilmiştir.

"1000 yılı aşan millet şuuru" sadece Müslümanlık dönemini ifade eder. Millet yapısının din üzerinden düşünüldüğünü anlatır. 3 Kasım 2002'den beri çok sık duyduğumuz, 'Türkiye sadece Türklerin değil... Türk, Kürt, Laz, Çerkez...' diye başlayan konuşmaların hepsinde ve *Rabia* işaretinde de bu vardır. Türkiye Cumhuriyeti'nin tek milletli yapısını yani Türk egemenliğini, ümmet devletiyle değiştirme düşüncesinin ürünüdür. Görülen, 2200 yıllık devlet anlayışından bahsedilse bile arka plandaki *menzile yolculuk* devam ediyor. Tarikatlar ve cemaatler de yol arkadaşları. Dolayısıyla devlet üzerindeki vesayette de bu gruplar devrede.

Engelleyelim derken destek olmak

Bu seçimlerde Türk Milleti'nin '*menzil'e* sürüklenmesini önlemek için bir fırsat doğmuşken başarısız oldu. Özellikle ikinci turda Türk milliyetçilerinin temsilcisi olmak iddiasındaki aday farklı davrandı, müttefikleri farklı. Demokratik tercihtir denebilir mi? Belki, ancak...

Cumhurbaşkanlığı seçiminin ikinci turunda yaşananlara kırmızı çizgiler olarak ilan edilenler üzerinden bakalım. Bunlar, anayasanın *değiştirilemeyecek* ilk dört maddesiyle ve 66. maddesindeki Türk tarihinin değiştirilmeyeceğinin garanti edilmesi ile terör örgütleri ve siyasi yapılarıyla araya mesafe konulmasıydı. Bir de Suriyeli sığınmacılarla kaçak yabancıların gönderilmesi vardı.

Adayların ikisi de Suriyelilerin ve kaçak yabancıların gönderileceğini söyledi. Her ikisi de anayasa şartlarını kabul etti. Ama bir yanda 21 yıllık iktidarında bu maddeleri siyasette tartışılır noktaya getiren sonucu yaratan birisi vardı. Türk milliyetçilerinin bir kısmı bu şartlarda onu daha inandırıcı buldu ne hikmetse.

Diğer aday Kemal Kılıçdaroğlu'yla yapılan görüşmeler sonucunda bu maddeler üzerinden protokol imzalandı. Sandığın baskısı, zaten seçim beyannamelerinde aksi olmayan bu hususlarda yeniden garanti verdirdi. Bütün bunlarla da bu şartların sorumlusuymuş gibi bir hava oluşmuştu.

Cumhur İttifakı da aynı hususlarda topluma çok yoğun propaganda bombardımanı yapıyordu. Dolayısıyla iddialarında haklı (!) olduğunu teyit edecek sağlam bir destek de bulmuş oluyordu. Neticede Ümit Özdağ bu konularda referans bir isimdi. Özellikle Suriyeli sığınmacılar konusunda farkındalığı artıran birkaç kişiden birisiydi de.

Daha zorlu bir döneme doğru

Bu şartlarda yeni anayasa yazılmaya başlandığında, kalem ele alındığı andan itibaren ilk yazılacak kelimeler "Türkiye Cumhuriyeti Anayasası" olacaktır. Tek tartışılmayacak husus bu başlıktır. Bundan sonra tartışılmayacak hiçbir madde yok demektir. Siz mevcut anayasadaki tartışılmayacak maddeleri tekrar yazsanız bile tartışılacaktır. Çünkü "Yeni Anayasa" yazılmaya başlanmıştır. Artık elinizde, sadece tedbiren ve yenisi yapılanaya kadar geçerli olacak bir metin vardır. (Hoş yeni de olsa,

yeniden %92 ile kabul edilse de hukuka uyma alışkanlığını kaybetmiş bir anlayış için çok da önemli olmasa gerek ya.)

TBMM vekil dağılımının da Türk milliyetçisi partilere ihtiyaç kalmayacak bir yapıda oluştuğu göz ardı edilmemelidir.

Selahattin Demirtaş'ın cezaevinden açıklamalarına ve röportaj vermesine göz yumulması da Hüda Par'a *birlikte hareket etme* teklifine de bu açıdan bakılmalıdır. Risk büyüktür.

Eski ABD Savunma Bakanı Mark Esper'in yazdığı makalede *İsveç'in NATO'ya üyeliği karşısında Erdoğan'ın Beyaz Saray'ı ziyaretine izin verileceği* haberleri da bu minvaldendir.

Dünya bilir ki Türk'ün devlet geleneği köklüdür. Ordu'muz 2232 yıllıktır. Binlerce yıldır millet olma şuurunu vardır. Zayıfladığı dönemler de olmuştur. Fakat, tıpkı bugün, kimliğiyle kavga edenlere rağmen ve onlara bile kabul ettirdiği gibi, en zayıf ânında bile varlığı korku vericidir.

Devletin yapısını ve milletin tarifini tartışmak isteyenlerin ne kadar cesur olup olmadığı da önemlidir elbette!